

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 7024

гр. София, 21.03.2022 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 45 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и първи март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ГЕРГАНА К. ГЕОРГИЕВА**

като разгледа докладваното от **ГЕРГАНА К. ГЕОРГИЕВА** Гражданско дело № 20211110142576 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Извършена е проверка по реда на чл. 140, ал. 1 ГПК.

В срока по чл. 131 от ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника.

С исковата молба и в отговора на исковата молба са представени писмени доказателства, които са относими, необходими и следва да се допусне събирането им.

Исканията по чл.190 ГПК на ищеца, следва да бъдат оставени без уважение, с оглед представяне на част от поисканите документи, а други следва да бъдат съобразени от вещо лице по ССЧЕ. Искането по чл.192 ГПК следва да бъде уважено. Следва да бъде уважено и искането за допускане на ССЧЕ, като вещото лице отговори на поставените в исковата молба въпроси.

Следва да бъде насрочено заседание за разглеждане на делото.

На основание чл. 140 ГПК Софийски районен съд

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на 17.05.2022 г. от 11:00 часа, за които дата и час да се призват страните.

ДОПУСКА събирането на представените към исковата молба и отговора на исковата молба писмени доказателства, като по приемането и прилагането им по делото съдът ще се произнесе в открито съдебно заседание с участието на страните с нарочно определение.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ исканията на ищеца, направени по реда на чл.190 ГПК.

ДОПУСКА изслушване на съдебно-счетоводна експертиза, със задачи, подробно формулирани в исковата молба и отговора на исковата молба, при депозит в размер на 250,00лв., вносим от ищеца в 1-седмичен срок считано от връчване на настоящото определение.

НАЗНАЧАВА за вещо лице Виолета Тенева, като **УКАЗВА** на вещото лице да изготви заключение след представяне на доказателства за внесен депозит, както и да представи заключението си в едноседмичен срок преди насроченото съдебно заседание.

ЗАДЪЛЖАВА на основание чл.192 ГПК „Изипей“ АД да представи официална справка за извършени плащания от Мариана Петрова С., ЕГН *****, към „Фератум България“ ЕООД за периода 16.03.2017г. до 20.07.2021г.

Съобщава на страните проекта си за доклад:

Производството е образувано по предявени от М. П. СТ. срещу „Фератум България“ ЕООД осъдителен иск, с правно основание чл. 55, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл.22 вр.чл.23 ЗПК, за сумата 56,77 лв., представляваща заплатена без правно основание сума по договор за потребителски кредит с № 488815 от 16.03.2017 г., ведно със законната лихва от 20.07.2021 г. /датата на подаване на исковата молба/ до окончателното изплащане на вземането.

Ищецът извежда съдебно предявените субективни права при твърденията, че на 16.03.2017 г. сключил с ответника Договор за паричен заем № 488815, за отпускане на заем в размер на 700 лв., която следвало да върне до 5 дни след сключване на договора, при фиксиран лихвен процент от 0,550 %. Общата стойност на плащанията по кредита възлизала на 3,85 лв. Поддържа, че в договора между страните било уговорено, че изпълнението ще бъде обезпечено с договор за гаранция, по силата на който се задължила да изплати възнаграждение в размер на 52,92 лв. Посочва се, че ищецът е изпълнил изцяло задълженията си към ответното дружество като заплатил сумата в общ размер от 756,77 лв. Твърди, че:

- сключените договори с посоченото съдържание са нищожни, тъй като били сключени в противоречие с изискванията на чл.10, ал.1 вр. чл.22 ЗПК, защото не била спазена предвидената от закона форма, тъй като били нарушени изискванията на ЗПФУР. Поддържа, че ответникът не бил изпълнил задълженията по предоставяне на изискуемата преддоговорна информация респ. не било получено валидно съгласие на потребителя за сключване и изпълнение на договора, както и за условията, при които последният можел да се откаже от него. Посочва, че разменените ел.съобщения не отговаряли на ЗЕДЕУУ, защото били неподписани и не била спазена процедурата за удостоверяване на действителния автор. Поддържа още, че процесният договор не бил написан на ясен и разбираем начин, като всички елементи на договора не били представени с еднакъв по вид, формати размер не по-малък от 12, в два екземпляра – по един за всяка от страните.

- Договорът за паричен заем бил сключен при липса на съществени елементи - в противоречие с установеното в разпоредбата на чл.11, ал.1 вр. чл.22 ЗПК, а именно – размера на общия размер на кредита, общата сума, дължима от потребителя, както и ГПР. Твърди, че ГПР в нарушение на императивните изисквания, бил посочен единствено като процент, но без изрично да са описани и основните данни, които послужили за изчисляването му. Поддържа, че ГПР бил погрешно изчислен като действителният бил над максимално установения праг на ГПР по чл.19, ал.4 ЗПК.

- Договорът за паричен заем съдържал клауза за поръчителство, която била сключена в противоречие с целта на закона и при заобикаляне изискванията на чл. 19, ал. 4 и чл. 10а, ал. 2 ЗПК.

- Договорът за паричен заем бил нищожен и на основание 11, ал.1, т. 9 вр. чл.22 ЗПК вр. чл. 26, ал.2, пр.2 ЗЗД защото клаузата за възнаградителна лихва била нищожна поради противоречие с добрите нрави поради високия размер, който надвишавал трикратния размер на законната лихва за необезпечени заеми.

- Договорът за паричен заем бил нищожен и на основание чл.11,ал.1, т.11 вр. чл.22 ЗПК, защото не бил посочен погасителен план, съдържащ информация за размера, броя, периодичността и датите на плащане на погасителните вноски.

- Договорът за паричен заем бил нищожен и на основание чл.11,ал.1, т.20 вр. чл.22 ЗПК, защото не било посочено наличието или липсата на право на отказ на потребителя от договора, срокът, в който можел да се упражни това право и условията по упражняван.

- Договорът за паричен заем бил нищожен, а това водело и до нищожността на свързания с него Договор за гаранция.

- Договорът за паричен заем бил унищожаем на основание чл.33, ал.1 ЗЗД с оглед сключването му поради крайна нужда и явно неизгодни условия.

Ответникът, в срока по чл.131 от ГПК е подал отговор на исковата молба, с който излага съображения за неоснователност на исковата претенция като в тази връзка твърди, че Договорът за гаранция сключен с трето неучастващо лице - Фератум Банк plc. Сочи, че били спазени всички изисквания на ЗПФУР и ЗЕДЕУУ. Ответникът възразява относно твърдението за неспазване законовата форма на договора и подробно описва процедурата, при която е бил сключен. Твърди, че в чл. 3 от договора за кредит изрично е описана сумата, която трябва да върне. Заявява, че уговореният в договора за кредит ГРП в размер 49,24% отговаря на разпоредбата на чл.19,ал.4 ЗПК, според която ГПР не може да бъде по-висок от пет пъти размера на законната лихва по просрочени задължения в левове и във валута. Посочва, че при кандидатстване, ищцата е имала възможност да избере дали да сключи договор за гарант с гарант, избран от ответника или да посочи избран от нея поръчител. Поддържа, че договорът за гаранция е отделна услуга и не се включва в ГПР по кредита. Възразява се относно твърденията за нищожност на клаузата за възнаградителна лихва поради противоречие с добрите нрави. Твърди се, че в условията за издължаване е включена информация за размера, броя и конкретната дата за плащане. Посочва, че правото на отказ е уредено в Общите условия. Оспорва твърдението за сключване на договора поради крайна нужда, поради изтекла давност.

УКАЗВА на ищеца, че следва да установи при условията на пълно и главно доказване, че процесните договорни клаузи противоречат на императивни правни норми, посочени в исковата молба, както и че е платил на ответника сумата от 756,77 лв. В тежест на ищеца е да установи, че ответникът е въвел клаузите по договора за кредит, които са в противоречие с цитираните в исковата молба правни норми.

УКАЗВА на ответната страна, че в нейна тежест е да докаже основание за задържане на процесната сума.

ОБЯВЯВА за безспорно обстоятелството, че на 16.03.2017 г., между страните е сключен Договор за потребителски кредит с № 488815.

УКАЗВА на страните, че за извънсъдебно разрешаване на спора при условията на бързина и ефективност може да бъде използван способът медиация. Ако страните желаят да използват медиация, те могат да се обърнат към център по медиация или медиатор от Единния регистър на медиаторите към Министерство на правосъдието (<http://www.justice.government.bg/MPPublicWeb/default.aspx?id=2>).

УКАЗВА на страните, че съгласно чл. 143, ал. 2 от ГПК в първото по делото съдебно заседание ищецът може да поясни и допълни исковата молба, както и да посочи и представи доказателства във връзка с направените оспорвания от ответника, а ответникът - да посочи и представи нови доказателства, които не е могъл да посочи и представи с отговора на исковата молба, а съгласно ал. 3 страните са длъжни да направят и обосноват всичките си искания и възражения и да вземат становище по твърдените от насрещната страна обстоятелства.

УКАЗВА на ищеца, че ответникът може да иска прекратяване на делото и присъждане на разноски или постановяване на неприсъствено решение срещу него, ако той не се яви в първото по делото заседание, не е взел становище по отговора на исковата молба и не е поискал разглеждане на делото в негово отсъствие.

ПРИКАНВА СТРАНИТЕ към спогодба като им разяснява, че ако използват способите за медиация по Закона за медиацията ще направят по-малко разноски по производството, като ще уредят по-бързо правния спор, предмет на настоящото съдебно

производство. До спогодба може да се достигне и по време на процеса, като съдът може да я одобри ако не противоречи на закона или добрите нрави, като с определение прекрати съдебното производство.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____